

САВЕТ ЗА РЕГУЛАТОРНУ РЕФОРМУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

19.11.2007. године

Предмет: Мишљење о томе да ли образложење Нацрта закона о регулисању односа Републике Србије и зајмопримаца или гараната за преузете обавезе по зајмовима Међународне банке за обнову и развој (ИБРД) садржи анализу ефеката у складу са чл. 39. и 40. ст.2. Пословника Владе ("Службени гласник РС" бр. 100/2005)

У складу са чланом 39. и 40. ст.2. Пословника Владе (Сл. гласник РС, бр. 100/2005) даје се

МИШЉЕЊЕ:

Образложење Нацрта закона о регулисању односа Републике Србије и зајмопримаца или гараната за преузете обавезе по зајмовима Међународне банке за обнову и развој (ИБРД), који је Савету за регулаторну реформу привредног система поднело на мишљење Министарство финансија под бројем: 011-00-00479/2007-16 од 25.10.2007. године, НЕ ТРЕБА ДА САДРЖИ АНАЛИЗУ ЕФЕКТА у складу чл. 39. и 40. ст.2. Пословника Владе.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Савету за регулаторну реформу привредног система је Министарство финансија доставило на мишљење Нацрт закона о регулисању односа Републике Србије и зајмопримаца или гараната за преузете обавезе по зајмовима Међународне банке за обнову и развој (ИБРД), са прилогом под насловом: „АНАЛИЗА ЕФЕКТА“.

У наведеној анализи је обрађивач прописа навео да ће доношење и примена овог закона имати утицај на бржу и ефикаснију приватизацију банака које су, у складу са одредбама Закона о задужењу СРЈ код Међународне банке за обнову и развој (ИБРД), наведене као дужници према Републици Србији, а истовремено немају крајње дужнике због обезвређивања динарских потраживања. Обрађивач прописа је навео и да примена овог закона неће производити трошкове грађанима и привреди, те да су решења из Нацрта закона без утицаја на стварање тржишне конкуренције и оснивање привредних субјеката. Наведено је и да је сврха закона регулисање односа Републике Србије и банака са државним власништвом, те да су крајњи корисници највећим делом у поступку стечаја или у својим билансима немају дуговања која регулише овај закон.

Из образложења приложеног уз Нацрт закона следи да се овим законом регулишу обавезе АГРОБАНКЕ ад Београд и ВОЈВОЂАНСКЕ БАНКЕ ад Нови Сад. Обзиром да су ове банке већ приватизоване, овај закон не може имати ефекте на њихову приватизацију, већ на њихово даље пословање. У том смислу је тражено појашњење од обрађивача прописа који проблеми се Нацртом закона решавају и који је циљ који доношењем истог треба да се постигне.

У накнадно пристиглом објашњењу обрађивач прописа је навео следеће:

Законом о задужењу Савезне Републике Југославије код Међународне банке за обнову и развој («Сл.лист СРЈ» бр. 69/01) зајмопримци са територије Савезне Републике Југославије, односно њихови правни следбеници, по основу раније закључених споразума са Међународном банком за обнову и развој, ослобађају се обавезе према Банци даном

ступања на снагу овог закона и ступају у обавезу према Савезној Републици Југославији. Наведени закон прописује и да Република Србија отплаћује дуг према ИБРД, а зајмопримци и њихови гаранти ступају у обавезу према Републици Србији.

Даље се наводи да је Међународна банка за обнову и развој одобравала и зајмове за регионални развој Србије кроз тзв. Директну и индиректну компоненту, те да су банке у чијем се билансу налазе зајмови по основу индиректне компоненте Војвођанска банка и Агробанка. Индиректна компонента подразумевала је финансирање инвестиција у земљи, где су корисници кредита добијали динарска средства од продатих девиза према важећем курсу Народне банке бивше СФРЈ.

Обрађивач прописа даље наводи да се Законом о покрићу курсних разлика по кредитима Међународне банке за обнову и развој за улагања у индивидуалном сектору за период од 1986. до 1990. године («Службени гласник СРС» број 46/11 из 1087. године) **Република Србија обавезала да ће преузети на себе ризик курсних разлика** за улагања у индивидуалном сектору по Зајмовима YU-2307-0 и YU 1951-0. Даље се појашњава да се, због обезвређеног износа динарских кредита који су из средстава зајма одобравани крајњим корисницима, овим законом предлаже да Република Србија ослободи банке и зајмопримце обавеза по овом основу.

Обрађивач прописа је такође навео да се овим законом не ослобађају обавеза нити се регулишу односи између Републике Србије и банака и корисника кредита са подручја АП Косова и Метохије и да је решавање овог питања одложи док се за то не стекну објективни услови.

Обрађивач прописа даље наводи услове под којима се банка ослобађа обавеза према Републици Србији: да је девизна средства одобрених зајмова продала Народној банци бивше СФРЈ, а крајњим корисницима исплатила динарску противвредност ових средстава и да је девизна средства за отплату ових зајмова обезбеђивала Народна банка бивше СФРЈ, која је поступала за рачун државе СФРЈ, као гаранта по овим зајмовима.

Даље је наведено да за спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у Буџету Републике Србије и да примена закона не производи трошкове грађанима и привреди нити има утицаја на стварање тржишне конкуренције.

Обрађивач прописа је дао и Табеларни приказ зајмова из којих произлази да је дужник по истим Република Србија

У табеларном приказу је наведено да се обавеза ослобађају следећи дужници:

- По члану 2. став 1. (за зајмове 1477, 1801, 1951 и 2307):
 - Република Србија за зајам број 1477-0, који је крајњим корисницима пласиран преко Војвођанске удружене банке у износу од ЕУР 2.748.426,45;
 - Република Србија за зајам број 1801-0, који је крајњим корисницима пласиран преко Војвођанске удружене банке у износу од ЕУР 31.920.526,22;
 - Република Србија за зајам број 2307-0, који је крајњим корисницима пласиран преко Удружене београдске банке у износу од ЕУР 133.566.565,82;
 - Више дужника по зајму, законом је пренето на Републику Србију, за зајам број 1951-0 који је крајњим корисницима пласиран преко Основне привредне банке, Београд у износу од ЕУР 45.849.908,61;
- По члану 3. став 1. (за зајмове 1262-0, 1262-1 и 1262-2)

- Република Србија за зајам број 1262-0, крајњи корисник је био Републички фонд вода, а банка гарант Агробанка а.д. Београд у износу од ЕУР 6.017.920,34;
- Република Србија за зајам број 1262-1, крајњи корисник је био Републички фонд вода, а банка гарант Агробанка а.д. Београд у износу од ЕУР 6.116.884,76;
- Република Србија за зајам број 1262-2, крајњи корисник је био Републички фонд вода, а банка гарант Агробанка а.д. Београд у износу од ЕУР 8.414.175,85;
- Више дужника по зајму, законом је пренето на Републику Србију за зајам број 1951-0 који је крајњим корисницима пласиран преко Основне привредне банке, Београд у износу од ЕУР 45.849.908,61;

Имајући у виду чињенице на које се позива обрађивач прописа, као и то да је обрађивач прописа Министарство финансија, које је најмеродавније да процени ефекте овог закона на Буџет РС, Савет даје мишљење да образложење Нацрта закона регулисању односа Републике Србије и зајмопримаца или гараната за преузете обавезе по зајмовима Међународне банке за обнову и развој (ИБРД) НЕ ТРЕБА ДА САДРЖИ АНАЛИЗУ ЕФЕКТА у складу са чл. 39. и 40. ст.2. Пословника Владе.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА

Млађан Динкић

